

‘Tuchtrecht moet meer tegemoetkomen aan de klager’

Naam: *mr. Hans van Veggel*

Functie: *deken arrondissement Amsterdam*

Aantal advocaten: *3657 (de grootste van de negentien)*

Werkzaam bij: *Stibbe (Amsterdam)*

Wat vindt u ervan dat er een Commissie Advocatuur is ingesteld?

‘Na vijftig jaar Advocatenwet is het tijd om de rol van de onafhankelijke advocaat in het huidige tijdsbestek te evalueren. In die zin komt de commissie mooi op tijd. Het is echter jammer dat er voorafgaande aan de installatie van deze commissie geen gedege- analyse van de advocatuur is gemaakt. Mijn vraag is dan ook: is er wel een probleem met de advocatuur?’

Waarover zou die analyse moeten gaan?

‘We zijn als advocatuur commerciëler geworden en ons meer gaan specialiseren. De vraag is echter of dit een reëel probleem oplevert. Er bestaan hierover slechts ideeën. Daarnaast wordt er vooral óver ons gesproken – no cure no pay, het verschoningsrecht – maar te weinig mét ons. De politiek luister te veel naar geruchten en incidenten. De route naar de commissie toe is weinig gelukkig.’

Waarom heeft de Orde zelf niet een dergelijke commissie ingesteld?

‘De onderwerpen die de commissie bespreekt stonden regelmatig op de agenda van de jaarvergaderingen van de Orde. De balie zelf reflecteert voortdurend over wie ze is en wat ze doet. De meerwaarde van deze commissie is dat buitenstaanders ernaar kijken: haar gemengde samenstelling legt meer gewicht in de schaal dan wanneer de Orde zelf fasegewijs aanbevelingen had gedaan.’

U bent deken van het grootste arrondissement. Welke knelpunten ervaart u met de schaal?

‘Geen. Ik dacht het te kunnen klaren in drieënhalve dag, maar het is een fulltime baan. Als je het goed organiseert en je hebt voldoende mensen, dan is de schaal geen probleem. Wij behandelen de klachten met drie stafleden en daarmee zijn we redelijk in staat deze af te handelen. Amsterdam heeft relatief veel grote kantoren en zij lossen veel vragen intern op. Vooral van de kantoren die zijn aangesloten bij de Geschillencommissie Advocatuur hoor ik weinig. Zo doet meer dan de helft van de

advocaten nooit een beroep op de deken. Jaarlijks krijgen we zeshonderd klachten en tweehonderd bemiddelingen, dat is relatief weinig.’

Wat zegt dat over de kwaliteit van advocaten?

‘Op dat gebied is altijd verbetering mogelijk, maar zeg niet dat de kwaliteit bedroevend is. Iedere cliënt wil een negen, en heeft daar strikt genomen recht op, maar een zeven is vaak ook goed. En hebben advocaten onvoldoende gepresteerd of fouten gemaakt, dan kun je ook denken aan financiële compensatie ten behoeve van de cliënt. De opleiding is niet onder de maat, die wordt alleen maar beter.’

Door te zeggen dat de kwaliteit beter kan, wordt gesuggereerd dat het nu onvoldoende is.

‘Ook Donner vindt dat het beter moet.’

Maar waarop baseert hij dat? De inhoud van de juridische dienstverlening is moeilijk te meten. Donner is een voorstander van collegiale toetsing. Dat klinkt heel mooi, maar is slecht uitvoerbaar in de commerciële praktijk. We kennen al audits bij de gefinancierde rechtshulp, maar daarbuiten, in de betaalde praktijk, is daarvoor weinig belangstelling. Zo’n toets – bijvoorbeeld nagaan of advocaten een fusie goed hebben begeleid – kost dagen werk, en wie gaat dat betalen?’

Ook integriteit wordt door de commissie onderzocht. Terecht?

‘Integriteit is een basisvereiste en staat bij ons niet ter discussie, maar dat wil niet zeggen dat voortdurende aandacht niet

belangrijk is. We hebben onze rotte appels en overjarige pruimen, maar tegen hen wordt via het tuchtrecht al opgetreden. Incidenten halen de pers, maar dat moet zeker niet worden uitvergroot. Wel vind ik dat advocaten, die lange tijd vooral ondernemer wilden zijn, weer wat meer advocaat moeten worden.’

Functioneert het tuchtrecht naar behoren?

‘Klachten worden nu goed behandeld en goed beoordeeld, maar er zou wat bij moeten. Voor klagers zou het wellicht duidelijker zijn indien de onderzoekstaak bij de griffie van de rechtbank of Raad van Discipline zou worden gelegd, met behoud van de bemiddelende taak voor de deken. Daarnaast kan een advocaat alleen bij een voorwaardelijke schorsing tot iets – bijvoorbeeld een schadevergoeding – worden gedwongen, bij andere beoordelingen niet. Verreweg de meeste klagers schieten hiermee weinig op, want meestal gaat het om kleine misstappen, waarop slechts een waarschuwing of berisping kan volgen. De advocaat kan dan niet tot iets worden gedwongen. Ik zou toe willen naar een systeem waarin de Geschillencommissie wordt geïncorporeerd in de Advocatenwet. Dan pas kun je goed oordelen over kwaliteit en wordt de klager echt geholpen.’

Het gaat dus op de meeste fronten behoorlijk goed. Wat kan de commissie dan nog doen?

‘Deze gaat evalueren en bekijken waar aandacht of verbeteringen nodig zijn. Ik verwacht een gedegen advies, maar geen revolutionaire uitspraken. Dat is ook niet goed voor de rechtszekerheid.’

